

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/74/2020
Identifikačné číslo spisu:	3120202497
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3120202497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľky B. proti povinnému O. o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17 C 9/2020, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. apríla 2020 sp. zn. 16 Co 9/2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 15. apríla 2020 sp. zn. 16 Co 9/2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Trenčín uznesením z 20. marca 2020 č. k. 17 C 9/2020 - 12 návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Po oboznámení sa s návrhom dospel k záveru, že tento neobsahuje riadny a vykonateľný petit navrhovaného neodkladného opatrenia (vo vzťahu k zákazu vstupu do nehnuteľnosti), pretože neobsahuje riadnu špecifikáciu nehnuteľnosti, do ktorej sa má manželovi navrhovateľky uložiť zákaz vstupu, ktorú skutočnosť si súd nedokáže vyvodit' z priložených príloh. Z návrhu nevedel napr. ani to, či sa jedná o byt alebo rodinný dom, prípadne aký je právny vzťah navrhovateľky a jej manžela k nehnuteľnosti. Z návrhu vyplýva, že sa zrejme jedná o nehnuteľnosť, v ktorej sú prihlásení obaja na prechodný pobyt, pričom manžel navrhovateľky býva aj na adrese jeho trvalého pobytu v rovnakej obci. Podľa návrhu by sa u manžela navrhovateľky mala zdržiavať aj dcéra navrhovateľky Z.. Konštatoval, že sa jedná o vadu, ktorá nebráni pokračovaniu v konaní, teda rozhodnutiu o návrhu, pretože návrh je potrebné zamietnuť najmä z iných dôvodov. Z návrhu možno vyvodit', že navrhovateľka navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojho a synovho života a zdravia, pričom táto bude dosiahnutá tým, že súd zakáže jej manželovi vstupovať do nehnuteľnosti, v ktorej spolu bývajú a so synom navrhovateľky. Navrhuje teda úpravu vzájomného pomeru medzi ňou a manželom. Po posúdení návrhu konštatoval, že navrhovateľka neosvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. c/ CSP, lebo z obsahu návrhu nie je možné zistiť, či manžel navrhovateľky bol vykázaný zo spoločného obydľia policajtom. Navrhovateľka túto skutočnosť riadne neosvedčila, nepredložila žiadny dôkaz o nejakom relevantnom šetrení násilného správania sa jej manžela. Samotné podanie trestného oznámenia o spáchaní priestupku nie je riadnym osvedčením potreby nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Navrhovateľka nepodala ani návrh na rozvod manželstva. Tvrdené násilné správanie sa jej manžela sa zakladá iba na jej vyjadrení bez relevantného a

objektívneho podporenia inými skutočnosťami. Predložené potvrdenia o ošetroaní jej a syna nepredstavujú presvedčivé osvedčenia dôvodného podozrenia z násilia jej manžela. Ani zo slohových prác syna a zhoršených výsledkov v škole nevyplyva násilné správanie sa jej manžela a vôbec nie dôvodnosť vykázania ho z obydliá . Teda navrhovateľka hodnoverne a presvedčivým spôsobom neosvedčila existenciu dôvodného podozrenia z násilia jej manžela.

2/ Krajský súd v Trenčíne na odvolanie navrhovateľky uznesením z 15. apríla 2020 sp. zn. 16 Co 9/2020 uznesenie súdu prvej inštalencie zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým povinnému O. trvale bytom Y. dočasne zakázal vstupovať do rodinného domu na adrese Y. stojaceho na parc. reg. „C“, pozemku s parcelou T. - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX mX a na príľahlý pozemok na parcele registra „C“, parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX mX, obe nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. Y. , okres H., zapísané na U., v ktorom býva a ktoré nehnuteľnosti užívajú navrhovateľka a maloletý O. po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto uznesenia a uložil povinnému , aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k navrhovateľke s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní a trestnom konaní, na ktoré by mohol byť spolu s navrhovateľkou predvolaný a zdržal (I.) . Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (II.) . Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal (III.) . V odôvodnení uviedol, že povinnému nebolo napadnuté uzneseniu súdu prvej inštalencie ani odvolanie proti nemu doručované odvolacím súdom , teda nepostupoval v súlade s § 329 ods. 1 CSP z dôvodu splnenia účelu nariadeného neodkladného opatrenia , ktorým je okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany , ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. V súlade s čl. 6 základných princípov CSP bolo treba zohľadniť povahu prejednávanej veci, kedy navrhovateľka ako jedna strana vyžaduje zvýšenú ochranu , pričom jej právo na ochranu svojho života a zdravia má prednosť pred právom povinného , ktoré mu vyplýva z § 329 ods. 1 CSP. Uviedol, že navrhovateľka v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštalencie doplnila návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o všetky podstatné náležitosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Ďalej poukázal na prípustnosť navrhovaného neodkladného opatrenia ako účinného prostriedku preventívneho riešenia problematiky násilia , keď pred jeho nariadením postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity, pričom rozviedol ako možno násilie definovať a pojem integrity z jazykovedného hľadiska . Poukázal na to, že navrhovateľka predložila okrem iných aj dôkazy na osvedčenie svojich tvrdení o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy , ktoré špecifikoval. Tieto (listinné) dôkazy podľa názoru odvolacieho súdu naplňajú hypotézy uvedené v § 325 ods. 2 písm. c/ a h/ CSP , teda že povinný je vo vzťahu k navrhovateľke dôvodne podozrivý z násilia a svojim správaním môže ohroziť telesnú a duševnú integritu navrhovateľky. Nepovažoval za neodôvodnené ohrozené právo povinného na obydlie , nakoľko v danom prípade je dôvodné ho vylúčiť z užívania dotknutých nehnuteľností, pričom zo zistených skutočností nevyplyvalo, že by povinný nemal objektívnu možnosť zabezpečiť si iné bývanie. Navrhovateľka teda podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami konania a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Zistené okolnosti prípadu nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania. Vo vzťahu k uloženiu povinnosti nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov považoval za primerané aj v súvislosti s okolnosťami bežného života. Výrok týkajúci sa nepribližovania sa k maloletému na menšiu vzdialenosť ako 10 metrov odôvodnil tým, že vo vzťahu k nemu navrhovateľka nepreukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3/ Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie povinný podľa § 420 písm. f/ CSP. Navrhoval, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že mu počas celého konania nebola doručená ani jedna písomnosť , ani jedno rozhodnutie , ani jedna výzva s možnosťou k veci sa vyjadriť. Mal za to, že uznesenie odvolacieho súdu trpí vadou zmätočnosti, pretože súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil , aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd pred vydaním napadnutého uznesenia mu nedoručil odvolanie navrhovateľky proti rozhodnutiu súdu prvej inštalencie a ani samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Tento postup považoval za nesprávny a nezákonný , keď odvolací súd porušil kogentné ustanovenie zákona t. j. § 329 ods. 1 CSP, pričom jeho postup nemá oporu v čl. 6 CSP ako odvolací tvrdil. V danom prípade je totiž nesporné, že

konanie sa riadilo CSP a sporovými stranami boli dve fyzické osoby a navrhovateľka nepredstavovala ani jeden z trojice kategórií subjektov, ktorý by bol slabšou stranou v spore a ktorý by disponoval komparatívnou nevýhodou, ktorú je súd povinný vyvážiť. Teda postup odvolacieho súdu nemal v čl. 6 CSP oporu, pretože nemá nijakým spôsobom negovať princíp rovnosti sporových strán z pohľadu procesného režimu. Tento článok predstavuje povinnosť súdu zohľadňovať určité špecifické potreby tých subjektov, ktorých zdravotný stav, prípadne sociálne postavenie odôvodňujú určitý špecifický procesný režim, inak povedané ide o normatívne vyjadrenie obvyčajnej ľudskej slušnosti, napr. vo vzťahu k zdravotne postihnutým osobám. Táto slušnosť má spočívať v zohľadňovaní okolností, ktoré môžu mať vplyv na mieru náročnosti realizácie procesným oprávnením týchto špecifických subjektov, in concreto môže ísť o stanovenie času pojednávania atď. Ak aj odvolací súd odôvodnil, že nepostupoval podľa § 329 ods. 1 CSP z toho dôvodu, aby bol naplnený účel neodkladného opatrenia, tak s takýmto zdôvodnením nesúhlasil v tomto štádiu konania. Takéto zdôvodnenie sa používa pri vydaní neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, čomu zodpovedá aj príslušná legislatíva. Odvolací súd však už má v zmysle § 329 ods. 1 CSP povinnosť doručiť povinnému odvolanie aj samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Účel neodkladného opatrenia by doručením návrhu a odvolania nemohol byť povinným už nijako zmarený, keďže podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a odvolací súd nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali po vydaní napadnutého uznesenia. Postup odvolacieho súdu považoval za nezákonný, pretože pri dvoch rovnocenných sporových stranách poskytol navrhovateľke procesné zvýhodnenie na jeho úkor, keď mu neumožnil vyjadriť sa k odvolaniu navrhovateľky a k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré obsahovali skutkovú a právnu argumentáciu. Týmto porušil § 329 ods. 1 CSP a tým porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. V tomto smere poukázal aj na rozhodnutie ESLP vo veci Trančíková proti SR z 13. 1. 2015. Konanie pred odvolacím súdom vykazuje aj znaky nespravodlivosti, pričom mu bola odňatá akákoľvek možnosť sa brániť a korigovať nesprávny postup odvolacieho súdu, keďže o súdnom konaní sa dozvedel až doručením uznesenia odvolacieho súdu. Zdôraznil, že odvolací súd svojím nezákonným postupom mal ako výlučnému vlastníkovi (navrhovateľka nie je ani spoluvlastníčkou) nehnuteľnosti zakázať vstúpiť do rodinného domu, či na príľahlý pozemok (nepatria do BSM) na dobu šesť mesiacov bez toho, aby mu vôbec umožnil sa k veci vyjadriť a vyvrátiť skutkové tvrdenia navrhovateľky. Odvolací súd záver, že z doposiaľ zistených skutočností nevyplýva, že by nemal objektívnu možnosť zabezpečiť si iné bývanie, prijal bez toho, aby sa mal možnosť k veci vyjadriť a vychádzal len z tvrdení navrhovateľky. Týmto výrazným spôsobom zasiahol nielen do jeho práva na spravodlivý súdny proces, ale aj do jeho ústavného práva vlastníť majetok s poukazom na čl. 20 Ústavy SR. Odvolací súd svojím nezákonným postupom vytvoril „nebezpečný“ precedens.

4/ Navrhovateľka navrhla z rozvedených dôvodov dovolanie povinného odmietnuť.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a dôvodné.

6/ V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7/ V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8/ V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho

súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9/ Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10/ V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

11/ V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

12/ Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovoláním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP) povinný napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zmenil zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že neodkladné opatrenie nariadil.

13/ Povinný uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14/ V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

15/ Podľa názoru dovolacieho súdu má v danom prípade neodkladné opatrenie povahu rozhodnutia vo veci samej, keďže nebolo podané spolu so žalobou, o ktorej by súd rozhodoval po rozhodnutí o neodkladnom opatrení a nebolo podané ani počas konania vo veci samej, preto je voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie podľa § 420 CSP prípustné.

16/ Súd prvej inštancie návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP zamietol, lebo dospel k záveru, že navrhovateľka neosvedčila potrebu jeho nariadenia. V porovnaní s ním odvolací súd dospel k záveru, že zistené okolnosti prípadu nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že navrhované neodkladné opatrenie nariadil bez uloženia povinnosti podať žalobu.

17/ Podľa § 329 ods. 1 druhá veta CSP ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18/ Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, odvolací súd, ktorý rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o

zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia , umožní protistrane vyjadriť sa k odvolaniu a k samotnému návrhu. Všetky v ňom uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Tento úkon realizuje výlučne odvolací súd , teda nie súd prvej inštancie. Protistrane sa v zmysle tohto ustanovenia doručuje pôvodný návrh a odvolanie navrhovateľa , ku ktorým má možnosť vyjadriť sa. Z povahy veci vyplýva, že spolu s týmito podaniami zašle odvolací súd protistrane aj zamietavé uznesenie súdu prvej inštancie , nejde však o štandardné doručovanie , keďže toto uznesenie sa protistrane v zmysle § 331 ods. 1 CSP nedoručuje. Účelom tohto ustanovenia je vytvoriť adekvátny procesný priestor na vyjadrenie osoby, proti ktorej pôvodne zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Napokon rozhodnutie odvolacieho súdu nie je vyjadrením protistrany podmienené a o odvolaní rozhodne odvolací súd bez ďalšieho aj vtedy, ak sa protistrana v určenej lehote (§ 118 ods. 1 CSP) nevyjadrí . Teda ak sa procesne neúspešný navrhovateľ rozhodne podať odvolanie proti zamietavému uzneseniu , musí zohľadniť skutočnosť, že odvolací súd jeho odvolanie spolu s návrhom a prvoinštančným uznesením doručí na vyjadrenie protistrane ešte pred samotným rozhodnutím o odvolaní (pozri Veľký komentár CSP Števček a kol. str. 1120).

19/ Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd podľa citovaného ustanovenia nepostupoval, povinnému doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu súdu prvej inštancie spolu s uznesením, ktorým zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a neodkladné opatrenie nariadil (čl. 42 spisu). Takýto svoj postup, ktorý povinný v dovolaní namietať , odôvodnil čl. 6 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (ods. 1) a súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia (ods. 2).

20/ Odvolací súd tým, že povinnému nedoručil odvolanie proti zamietavému rozhodnutiu súdu prvej inštancie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ešte pre rozhodnutím o odvolaní (urobil tak až po rozhodnutí o odvolaní) a neumožnil mu sa k nim vyjadriť postupoval v rozpore s § 329 ods. 2 CSP . Týmto svojím postupom porušil právo povinného na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ CSP). Nemožno súhlasiť s odvolacím súdom, keď uviedol, že tak nepostupoval s poukazom na čl. 6 CSP, pretože práve tento článok predstavuje jednak princíp rovnosti strán , čo by sa malo prejavovať v rovnakej miere možnosti uplatňovania prostriedkov procesného útoku i procesnej obrany a nemožno konštatovať, že navrhovateľka vo vzťahu k povinnému disponovala takou mierou nevýhody, ktorú by bolo treba vyvažovať aj postupom v rozpore s kogentným ustanovením CSP. Tento článok tiež súdu ustanovuje povinnosť zohľadniť špecifické potreby strán vyplývajúce ale z v ňom konkretizovaného postavenia, ktoré u navrhovateľky preukázané nebolo. Odvolací súd zmenil zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie a nariadil navrhované neodkladné opatrenie , keď vykonateľnosť jeho uznesenia nastáva jeho vyhotovením (§ 332 ods. 2 CSP). Dobu šesť mesiacov považoval za primeranú na riešenie manželských vzťahov medzi stranami a tiež na riešenie užívania predmetného rodinného domu , ktorý podľa tvrdenia povinného je v jeho výlučnom vlastníctve a odvolací súd svoj záver o objektívnej možnosti zabezpečenia si iného bývania povinným bližšie nezdôvodnil. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na znenie výroku uznesenia odvolacieho súdu v časti I., keď evidentne chýba dokončenie v tom , čoho sa má povinný zdržať (predvolaný a zdržal?).

21/ Vychádzajúc z uvedeného je dovolanie povinného nielen prípustné , ale aj dôvodné , preto dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

22/ Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

23/ Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.